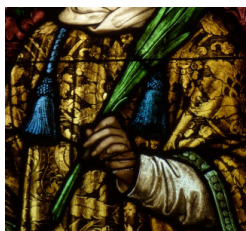

Sv. Cyril Mučeník

23. mája 2021 ✝ Svätec týždňa

Životopisné údaje

Tento mladučký mučeník sa narodil v polovici 3. storočia bohatým pohanským rodičom v meste Caesarea (dnes Kayseri) v maloázijskej Kapadócii. Hrával sa s

kresťanskými deťmi, a od týchto sa dozvedel o svätej náuke Kristovej. Tajne navštevoval už ako útlý chlapec kresťanského kňaza, ktorý ho vo sv. viere vyučil a pokrstil. Keď sa to dozvedel jeho otec, zarytý pohan, trýznil svojho cnostného syna ukrutne, aby ho prinútil k odrieknutiu sa viery v Ježiša Krista. Nábožný chlapec však znášal trpezlivo a s radosťou nezaslúžené mučenie; ba cítil sa šťastný, že sa mohol v utrpení stať podobným svojmu Spasiteľovi. Otec vynaložil všetko, aby ho priviedol späť ku pohanstvu. Prosil, lichotil, hrozil, trýznil ho: všetko márne. Napokon ho vydedil a vyhnal z domu.

Svätý chlapec sa živil podporou kresťanskej obce a verejne rozhlasoval učenie Ježiša Krista. Celé mesto Caesarea obdivovalo jeho stálosť vo viere a neohrozenosť, s akou hlásal kresťanskú vieru. Pohanský miestodržiteľ sa rozpálil hnevom, keď to počul; dal chlapca chytiť, pred svoj súd doviešť a vyhrážkami ho nútil ku pohanstvu. Malý Cyril sa bez strachu postavil pred sudcu. *«Dieťa moje,»* hovoril k nemu sudca, *«odpustím ti previnenie, ku ktorému ťa zviadli zlí ľudia; i tvoj otec zabudne a odpustí ti každú urážku, ktorej si sa dopustil proti nemu, keď zaprieš kresťanského Boha a svojim otcovským bohom budeš obetovať.»* Cyril odpovedal dôstojne a skromne: *«Som prichystaný trpezlivo znášať všetko karhanie a nezaslúžené pokutovanie. Nie je mi ľúto, že som vyhnaný z otcovského domu, lebo u Boha nájdem väčší a lepší dom. Rád chcem byť na svete chudobným a sirotou, aby som tak v nebi mohol večné bohatstvá obsiahnuť. A preto sa nebojím ani múk, ani smrti, lebo ma očakáva lepší život.»*

Miestodržiteľ obdivoval smelosť kresťanského chlapca a skúšal ho. Vojakom rozkázal, aby ho zviazali, ako zvykli verejných zločincov, ktorí bývali vedení na smrť, a aby ho na popravné miesto zaviedli a nástroje usmrcovania mu ukázali. Myslel, že sa naľaká a vieru zaprie. Cyril kráčaľ veselo na popravisko a prespevoval si sv. žalmy. Keď ho kati dovedli na popravisko, zapálili hranicu dreva a hrozili mu, že ho do ohňa hodia, ak nebude obetovať bohom. Cyril hľadel na horiacu hranicu ľahostajne, ani len farbu nezmenila jeho jasná tvár, ani náznak strachu nebolo na ňom pozorovať. Nebál sa ani meča, ktorým mu nad hlavičkou zvíjali; naklonil si ju a chystal sa k smrti.

Keď kati Cyrila dovedli naspäť k miestodržiteľovi a rozprávali, ako neohrozene sa správal, rozkázal ho naspäť na popravisko odviešť; sám tam s nimi išiel a tam hovoril k svätému mladému vyznávačovi: *«Chlapče, pozri na ten oheň a meč: rozmysli si a rozhodni sa inakšie, a nedráždi ma, keď sa chceš vrátiť do otcovského domu a prevziať svoj majetok!»* – *«Ukrutný a nespravodlivý muž!»* zvolal Cyril. *«Okradol si ma a pripravil o najväčšie šťastie, keď si ma z tohto miesta dal odviešť. Darom ma strašíš svojím ohňom a mečom. Ja dostanem vznešenejší príbytok a lepšie*

bohatstvá, než je dom a majetok otcov, od svojho Boha, po ktorom túžim, aby som čím skôr bol u Neho. Čím skôr ma zabiješ, tým skôr budem u nebeského Otca!» Zahanbený neohrozeným chlapcom kresťanským pohan, triasol sa zlosťou na celom tele, i odsúdil ho k smrti.

Všetok ľud dal sa do plaču nad touto ukrutnosťou. Svätý Cyril sa obrátil k ľudu a hovoril: *«Čo plačete? Tešte sa a plesajte, že zomieram! Ale vy, nešťastní, neviete, do akého domu ma prijímú, vy nemôžete poznať a pochopiť, s akou nádejou hľadá kresťan do očí svojej smrti.»* Keď to povedal, kati na miestodržiteľov rozkaz ho schytili a odvliekli do mučiarnie, kde s úsmevom na tvári umrel mučeníckou smrťou, vyznávajúc Krista a odporúčajúc sa do Jeho milosti. Stalo sa to 29. mája roku 260 v meste Caesarei za panovania rímskeho cisára Valeriána. Jeho sväté pozostatky pochovali kresťania. Cirkev sv. slávi pamiatku jeho mučeníckej smrti v tento deň. Sv. Cyril sa vyobrazuje ako chlapec kľačiaci na oblaku, v bielom rúchu, s palmovou ratoľstou v pravej ruke.

Poučenie

Sv. Cyril bol šťastný, že mohol taký mladý položiť svoj život pre Krista Pána. To dosvedčujú jeho slová. A skadiaľ pochádzalo jeho šťastie? Z rozjímania toho, k akému blahoslavenstvu vedú utrpenia. A pýtať sa môžeme, čo tomu útlému svätému chlapcovi činilo mladistvý život protivným? To, že nemohol pravému Bohu slúžiť tak, ako chcel, že videl pohanskú zaslepenosť nielen u ľudu, ale i u svojich najbližších pokrvných. A čo robilo sv. Cyrila šťastným pri jeho utrpení? Pomyslenie na večné radosti! Ježiš Kristus prišiel na svet, aby učil tú radostnú blahozvešť, že človek nielen v budúcom, ale i v tomto živote môže byť šťastný. K tomu odporúčal lásku k utrpeniu. Sv. Cyril bol trpezlivý a tešil sa zo svojho utrpenia. Kresťan, i ty môžeš byť v tomto živote šťastný, keď pri všetkých svojich dielach zachováš čisté svedomie, nikdy neprestúpiš zákony Božie a trpezlivo budeš znášať každé trápenie pre život večný.

Modlitba

Ó Bože, prosíme Ťa, aby si nám na príhovor sv. Cyrila milosť Svojho milosrdenstva až do smrti popriať ráčil, žeby sme za Tvoje sväté meno a za svoje dušné spasenie tak bojovali, ako Tvoj verný sluha, a žeby sme sa niekedy s ním z Tvojej lásky radovať mohli. Skrze Ježiša Krista, Pána nášho. Amen

URL adresa článku: <https://christianitas.sk/sv-cyril-mucenik/>